

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Svk/49/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4020200089
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Vališ
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:4020200089.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Vališa, LL.M. (spravodajca) a členov senátu JUDr. Petry Príbělskej, PhD. a Mgr. Petra Macha, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): L. H., nar. XX.XX.XXXX, Š. G. XX, I., zastúpeného JUDr. Viktorom Mlynekom, advokátom so sídlom Štúrova 43, 949 01 Nitra, proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, Štefánikova tr. 69, Nitra, IČO: 00 151 866, za účasti: 1/ Slovenská správa ciest, Miletičova 19, Bratislava, IČO: 00 003 328 a ostatných pribratých účastníkov konania: 2/ MH Invest, s.r.o., Mlynské Nivy 44/A, Bratislava, IČO: 36 724 530, zastúpený: JUDr. Allanom Böhmom, advokátom so sídlom Jesenského 2, Bratislava, IČO: 30 845 238, 3/ R.. V. W., nar. XX. XX. XXXX, B. X. X, I., 4/ B. O., nar. XX. XX. XXXX, V. X, I., 5/ B. H., nar. XX. XX. XXXX, B. X. XX, I., 6/ Združenie domových samospráv, o.z., Rovniankova 14, Bratislava, korešpondenčná adresa: Námestie SNP 13, P. O. BOX 218, Bratislava, IČO: 31 820 174, 7/ Roman Cerulík K CERO, Štefánikova 59, Nitra, IČO: 11 726 938, 8/ V.. B. Q., nar. XX. XX. XXXX, J. XX, I., o správnej žalobe proti rozhodnutiu žalovaného č. OU-NR-OOP6-2019/047791-002 z 26. novembra 2019, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/27/2020-326 z 26. apríla 2022, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .
- II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .
- III. Ďalším účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

I.
Priebeh administratívneho konania

1. Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia [ako príslušný správny orgán podľa § 5 zákona č. 525/2003 Z.z. o štátnej správe starostlivosti o životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a ako príslušný orgán štátnej vodnej správy podľa ust. § 61 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o vodách“ a „vodný zákon“)] a ako špeciálny stavebný úrad podľa § 120 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej aj „stavebný zákon“) rozhodnutím č. OU-NR-OSZP3-2019/018092-11/F13 zo dňa 09.08.2019 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) povolil stavebníkovi - Slovenskej správe ciest, IČO: 00 33 28 podľa § 26 vodného zákona v súčinnosti s § 82 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“) uvedenie vodných stavieb do trvalého užívania pre zrealizovanú stavbu "Príprava strategického parku Nitra Fáza 2" v rozsahu stavebných objektov: SO 314 - Zdroj

požiarnej vody pre objekty parkoviska NV, SO 517 - Odvedenie dažďových vôd parkoviska NV, SO 531 - Prípojka splaškovej kanalizácie pre parkovisko NV, SO 532 - Vonkajšia splašková a dažďová kanalizácia objektov parkoviska NV, SO 556 - Vodovodná prípojka pre parkovisko NV, SO 557 - Vonkajší vodovod pre parkovisko NV - II. fáza, katastrálne územie Y..

Účelom danej stavby je odvádzanie zrážkových vôd zo spevnených parkovacích plôch cez kanalizačné vetvy a retenčné potrubie do potrubného rozvodu riešeného v rámci I. fázy výstavby, s následným prečerpávaním a čistením ORL, resp. ďalej vypúšťaním do recipientu rieky Nitra. V rozhodnutí bolo konštatované, že pre predmetnú investíciu sa nevyžaduje územné rozhodnutie v zmysle § 32 ods. 2 stavebného zákona; bolo vydané Ministerstvom hospodárstva SR osvedčenie pod č. 20801/2015-1000-35613 zo dňa 22.07.2015, osvedčenie pod č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13.07.2015 a osvedčenie pod č. 08806/2017-4220-10455 zo dňa 27.02.2017; záväzné stanovisko Ministerstva životného prostredia SR podľa § 38 ods. 4 zákona o posudzovaní vplyvov na životné prostredie pod č. 25/2017-1.7/fr23203/2019 zo dňa 30.04.2019 a právoplatné stavebné vodoprávne povolenie.

2. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal odvolanie žalobca, o ktorom odvolaní rozhodol žalovaný rozhodnutím č. OU-NR-OOP6-2019/047791-002 zo dňa 26.11.2019 tak, že odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa zo dňa 09.08.2019 potvrdil. K jednotlivým námietkam žalovaný uviedol:

I. K námietke porušenia medzinárodných a vnútroštátnych právnych noriem konštatoval, že v odvolacom konaní preskúmal napadnuté rozhodnutie i kolaudačné konanie, ktoré mu predchádzalo a nezistil porušenie medzinárodných ani vnútroštátnych právnych noriem, námietkami žalobcu sa prvostupňový správny orgán zaoberal a v napadnutom rozhodnutí ich vyhodnotil. Prvostupňový správny orgán na námietku žalobcu o nedodržaní lehoty podľa § 80 ods. 1 stavebného zákona stanovil opakovaný, nový termín ústneho pojednávania, ktorého sa žalobca osobne zúčastnil. Žalobca zároveň listom doručeným dňa 16.4.2019 a 16.5.2019 uplatnil svoje pripomienky v konaní, ku ktorým sa prvostupňový správny orgán i relevantne vyjadril.

II. K námietke nenaplnenia podmienok pre aplikáciu § 32 ods. 2 stavebného zákona s tým, že stavebnému konaniu malo predchádzať územné konanie uviedol, že územné rozhodnutie sa na predmetné vodné stavby nevyžaduje, nakoľko sú budované na pozemkoch, ktoré sú uvedené v Osvedčeniach o významnej investícii zo dňa 13.07.2015, 22.07.2015 a zo dňa 27.02.2017, vydaných Ministerstvom hospodárstva SR pre stavbu „Vybudovanie strategického parku“ vo verejnom záujme. Zdôraznil, že samotné osvedčenie vychádza z príslušného uznesenia vlády SR a na jeho vydanie sa nevzťahuje zákon o správnom konaní a tieto skutočnosti už boli doriešené v právoplatnom stavebnom povolení č. OU-NR-OSZP3-2018/003860-11/F13 zo dňa 01.02.2018, pričom napadnuté rozhodnutie rieši už iba kolaudáciu predmetných vodných stavieb. V zmysle § 81 ods. 1 stavebného zákona v kolaudačnom konaní stavebný úrad skúma, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Žalovaný konštatoval, že žalobcom uvádzaná ďalšia argumentácia nemá podklad v administratívnom spise a s týmto ani nijako nesúvisí.

III. Žalobcom uvádzané Rozhodnutie Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR č. 15863/2016/B625-SV/3336045/GE zo dňa 01.06.2016 netvorí podklad spisového materiálu v danej veci a netýka sa predmetu tohto kolaudačného konania. Stavba „Príprava strategického parku Nitra Fáza 2“ bola predmetom povinného hodnotenia, ktoré vykonalo Ministerstvo životného prostredia SR a vydalo pre navrhovanú činnosť pod názvom „Automotive Nitra Project - Fáza 2“ podľa zákona o posudzovaní záverečné stanovisko č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016, právoplatné dňa 18.01.2017. Podľa § 38 ods. 3 zákona o posudzovaní povoľujúci orgán nesmie vydať rozhodnutie bez vydaného záverečného stanoviska alebo bez rozhodnutia vydaného v zisťovacom konaní, ak ide o navrhovanú činnosť, ktorá podlieha rozhodovaniu podľa tohto zákona. Ministerstvo životného prostredia SR ako príslušný orgán posudzovania vplyvov doručil prvostupňovému správne mu orgánu k povoľovaciemu konaniu záväzné stanovisko č. 25/2019-1.7/fr 23203/2019 zo dňa 30.04.2019, v ktorom konštatoval, že predložený návrh na vydanie kolaudačného rozhodnutia pre stavbu „Príprava strategického parku Nitra Fáza 2“ v rozsahu tam uvedených stavebných objektov je z koncepčného hľadiska v súlade so zákonom o posudzovaní, s rozhodnutiami vydanými MŽP SR podľa tohto zákona a ich relevantnými pripomienkami.

IV. V súvislosti so žalobcom namietanou príslušnosťou odvolacieho orgánu v zisťovacom konaní zámeru „Automotive Nitra Project“ žalovaný uviedol, že rozhodnutie zo zisťovacieho konania vydal Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody ako orgán príslušný orgán podľa § 56 zákona o posudzovaní a odvolanie voči tomuto riešil Okresný úrad Nitra, odbor opravných prostriedkov, ktorému táto kompetencia prislúcha na zákl. § 4 ods. 2 a 4 zákona č. 180/2013 Z.z. o organizácii miestnej štátnej správy a Smernice ministerstva vnútra č. 142/2013.

V. Ohľadom námietky žalobcu, že podal správnu žalobu vedenú pod sp. zn. 26S/3/2016 týkajúcu sa zámeru EIA v zisťovacom konaní podľa zákona o posudzovaní s tým, že má za to, že všetky konania súvisiace s danou stavbou mali byť zastavené, resp. prerušené do rozhodnutia vydaného v danej veci žalovaný konštatoval, že povoľované vodné stavby boli predmetom povinného hodnotenia navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“, ktoré vykonalo Ministerstvo životného prostredia SR a nie žalobcom uvádzanej činnosti „Automotive Nitra Project“ a z uvedeného dôvodu nie sú splnené podmienky ustanovené v § 29 zákona o správnom konaní na obligatórne prerušenie správneho konania. Žalovaný zároveň konštatoval, že predmetom konania nie je rozhodovanie o predčasnom užívaní stavby a ani rozhodnutie č. OU-NR-OCDPK-2017/0051633 zo dňa 13.01.2017 vo veci stavebného konania k povoľovaným stavbám.

VI. V danom prípade príslušný orgán posudzovania vplyvov na životné prostredie vydal záväzné stanovisko č. 25/2019-1.7. fr23203/2019 zo dňa 30.4.2019, v ktorom konštatoval súlad predmetných stavieb so zákonom o posudzovaní a súlad so záverečným stanoviskom č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016.

VII. Ako s vecou nesúvisiace žalovaný vyhodnotil námietky žalobcu týkajúce sa dopravného napojenia na pozemné komunikácie, jeho požiadavku na zmenu parametrov cesty 1/64, nesúhlas s vyvlastnením jeho pozemkov nachádzajúcich sa na Zobori. Čo sa účasti žalobcu v kolaudačnom konaní týka, žalovaný poukázal na to, že so žalobcom konal ako s účastníkom konania, nakoľko bol účastníkom povinného hodnotenia navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - Fáza 2“.

VIII. Za neopodstatnenú považoval odvolací orgán i námietku žalobcu v zmysle ust. § 33 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), keď tento požadoval ešte pred vydaním napadnutého rozhodnutia možnosť vyjadriť sa ku všetkým podkladom pre vydanie rozhodnutia.

II.

Priebeh konania pred správnym súdom

3. Žalobca podal proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu žiadajúc, aby Krajský súd v Nitre (ďalej aj ako „správny súd“ alebo „krajský súd“) rozhodnutie žalovaného č. OU-NR-OOP6-2019/047791-002 zo dňa 26.11.2019 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím č. OU-NR-OSZP3-2019/018092-11/F13 zo dňa 09.08.2019 zrušil a vec aby vrátil prvostupňovému orgánu na ďalšie konanie.

4. Žalobca v podanej žalobe zdôraznil, že žalovaný ako odvolací orgán neskúmal prvostupňové správne rozhodnutie v súlade s § 59 Správneho poriadku, pričom opätovne poukázal na argumentáciu uvedenú vo svojom odvolaní.

5. Opakovane argumentoval nezákonnosťou celého procesu vydávania stavebného povolenia z dôvodu nenaplnenia podmienok podľa ust. § 32 ods. 2 stavebného zákona o nevyžadovaní územného rozhodnutia. Mal za to, že iba držiteľ osvedčenia oprávňujúceho na výstavbu a umiestnenie strategického parku má legitimitu na postup podľa predmetnej zákonnej normy, a tým držiteľom stavebník v danom kolaudačnom konaní nebol a na tento účel nie je relevantné ani postúpenie práv a povinností z vydaného osvedčenia.

6. Žalobca v žalobe konštatoval, že predmetná stavba sa realizuje v rámci strategického parku a stavba Vybudovanie strategického parku a ani žiadna príprava Strategického parku nebola predmetom posudzovania v zmysle zákona č. 24/2006 Z.z., ktorý rešpektuje podmienky európskej smernice EIA a Aarhuského dohovoru.

7. Žalobca ďalej poukázal na to, že podal na Krajský súd Nitra správnu žalobu voči žalovanému Okresnému úradu Nitra, odbor opravných prostriedkov, referát starostlivosti o životné prostredie vedenú pod sp zn.: 26S/3/2016, týkajúcu sa zámeru EIA v zisťovacom konaní podľa zákona č. 24/2006 Z.z., a to konkrétne Automotive Nitra Project, pričom správny orgán by mal minimálne prerušiť všetky konania súvisiace s danou stavbou, a teda aj toto posudzované konanie.

8. Namietal postup žalovaného, ktorý mal v zmysle § 140c ods. 6 stavebného zákona zaslať návrh na príslušný orgán na vydanie záväzného stanoviska, pričom jednoznačne bol žalobca toho názoru, že príslušným orgánom je ministerstvo životného prostredia.

9. Žalobca v ďalšom namietal, že v stavebnom konaní došlo k nezákonnému upusteniu od ústneho konania a miestneho zisťovania a namietal i vecnú nepríslušnosť konajúcich správnych orgánov.

10. Ostatné námietky žalobcu smerovali k nerešpektovaniu § 33 ods. 2 Správneho poriadku, keď sa o podkladoch pre rozhodnutie účastníkov konania dozvedel len priamo z rozhodnutia vo veci a pred rozhodnutím mu nebola daná možnosť vyjadriť sa k nim. V záverečnej časti žaloby žalobca poukazoval na nerešpektovanie Aarhuského dohovoru, citujúc jeho čl. 9 ods. 3.

11. Žalovaný na jednotlivé námietky žalobcu v podanej žalobe reagoval vo svojom vyjadrení zo dňa 16.7.2020 tak, že zotrúva v plnom rozsahu na svojej argumentácii k podanému odvolaniu. Uznesením č. kon.: 11S/27/2020-96 zo dňa 26.08.2020 správny súd pribral za účastníkov konania účastníkov administratívneho konania v rade 1/ až 8/ a písomné vyjadrenie k podanej žalobe podal i príbratý účastník v rade 2/ MH invest, s.r.o., navrhujúc žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

12. Žalobca správne súdu dňa 4.4.2022 doručil podanie, nazvané ako vyjadrenie - rozšírenie žalobného dôvodu v zmysle § 134 ods. 2 písm. b/ SSP argumentujúc, že v administratívnom konaní rozhodol vylúčený a tým aj pre rozhodovanie neoprávnený správny orgán.

III.

Rozhodnutie správneho súdu

13. Správny súd rozsudkom č. k. 11S/27/2020-326 zo dňa 26. apríla 2022 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len „SSP“) správnu žalobu zamietol.

14. Konajúci správny súd v prejednávanej veci ex offio skúmal žalobcom vznesenú námietku vecnej nepríslušnosti správnych orgánov a skúmal tiež námietku predpojatosti správneho orgánu. Skonštatoval, že Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia v predmetnej veci, t.j. vo vodoprávnom konaní rozhodol dňa 09.08.2019 ako príslušný orgán prvého stupňa v súlade s § 5 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v spojení s ust. § 61 písm. a/ a § 26 vodného zákona s tým, že Okresný úrad v sídle kraja by bol v zmysle § 60 ods. 1 písm. a/ bod 2 zákona o vodách oprávnený vo veci konať ako správny orgán prvého stupňa v prípade, ak by sa jednalo o vodnú stavbu a s ňou spojené nakladanie s vodami, ktoré zasahuje alebo ovplyvňuje územie dvoch alebo viacerých okresov, resp. vo veciach, ktoré svojím významom presahujú hranice okresu, o čom v konaní nebol predložený žalobcom žiaden dôkaz, že by takáto situácia vplyvom kolaudácie vodných stavieb nastala.

O odvolaní žalobcu zo dňa 9.8.2019 rozhodoval ako odvolací orgán okresný úrad v sídle kraja, ktorý v zmysle § 4 ods. 1 vyššie uvedeného zákona č. 525/2003 Z. z. starostlivosti o životné prostredie podľa osobitných predpisov a v zmysle § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni rozhoduje okresný úrad, ktorý má sídlo v jeho územnom obvode, nakoľko osobitný zákon neustanovuje inak. Vyššie uvedené zákonné ustanovenia sú uvedené i v záhlaví rozhodnutia žalovaného zo dňa 26.11.2019, ktorý ako okresný úrad v sídle kraja zriadil na plnenie svojich úloh osobitný organizačný útvar (odbor opravných prostriedkov), čo je v súlade s § 4 ods. 4 vyššie citovaného zákona. Správne orgány v predmetnej veci tak rozhodli v rámci svojej právomoci a pôsobnosti. Správny súd nesúhlasil ani s námietkou žalobcu, že by vo veci mal rozhodovať správny orgán podľa § 11b stavebného zákona majúci pritom za to, že toto ustanovenie nemá prednosť pred ustanovením § 120 správneho poriadku, ktoré upravuje špeciálne stavebné úrady tak, ako bolo uvedené vyššie.

Za nedôvodnú považoval správny súd i námietku týkajúcu sa zaujatosti bývalého prednostu žalovaného s tým, že táto v administratívnom konaní vznesená nebola a v správnom súdnom konaní bola s ohľadom na zásadu koncentrácie konania vznesená oneskorene. Vznesenie námietky zaujatosti nemožno podľa názoru správneho súdu považovať ani za rozšírenie žalobného dôvodu v zmysle ust. § 134 ods. 2 písm. b/ SSP a vo veci rozhodol vecne príslušný orgán tak, ako bolo konštatované vyššie.

15. Čo sa týka námietky žalobcu, že žalovaný hoc mal, neprihliadal na všetky nesprávnosti, ktorými bolo postihnuté odvolaním napadnuté rozhodnutie, teda nielen na tie, ktoré namietal žalobca, ale že mal prihliadať aj na to, že nedošlo k posudzovaniu vplyvov strategického parku na životné prostredie, nebolo doriešené dopravné napojenie, došlo k porušeniu viacerých ustanovení stavebného zákona i § 29 ods. 1 a § 33 ods. 2 správneho poriadku, správny súd konštatoval, že odvolací orgán odvolaním napadnuté rozhodnutie preskúmava zásadne v celom rozsahu a jediným limitujúcim faktorom je vylúčenie možnosti rozhodovať v rámci odvolania o veci, ktorá nebola predmetom rozhodovania na prvostupňovom orgáne, a tak sa nemohol zaoberať otázkou posudzovania navrhovanej činnosti z hľadiska vplyvov na životné prostredie, keď táto otázka už bola právoplatne vyriešená a navrhovaná činnosť „Príprava strategického parku Nitra - fáza 2“, ktorej súčasťou sú aj predmetné vodné stavby bola predmetom povinného hodnotenia v zmysle zákona o posudzovaní s výsledkom - Záverečným stanoviskom MŽP SR č. 4783/2016-1.7/pl zo dňa 04.11.2016. Predmetom kolaudačného konania nebolo ani riešenie dopravného napojenia. Žalovaný sa adekvátne vysporiadal aj s ostatnými námietkami žalobcu, v dôsledku čoho správny súd nezistil vadu konania, ktorá by zakladala zrušenie napadnutých rozhodnutí.

16. Ohľadom námietky aktívnej legitimácie žalobcu správny súd ustálil, že žalobca podal žalobu ako zainteresovaná verejnosť podľa § 178 ods. 3 SSP, čo možno vyvodiť i z jeho námietky spočívajúcej v tom, že správny orgán bol povinný prerušiť konanie do vyriešenia otázky, týkajúcej sa zámeru EIA Automotive Nitra Project v zisťovacom konaní podľa zákona č. 24/2006 Z.z..

17. Čo sa týka časti žaloby žalobcu kde namietal, že neboli naplnené podmienky vydania stavebného povolenia v zmysle ust. § 32 ods. 2 stavebného zákona tvrdiac, že v územnom pláne mesta Nitra nie je zahrnutý strategický park, správny súd konštatoval, že územné rozhodnutie sa v zmysle ust. § 32 ods. 2 stavebného zákona nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny. Prvou podmienkou, kedy sa nevyžaduje územné rozhodnutie teda je, že sa jedná o umiestnenie strategického parku, resp. o prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii v zmysle zákona č. 175/1999 Z.z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V predmetnej veci je nepochybné, že kolaudačné konanie sa týkalo vodných stavieb a začalo sa na základe návrhu Slovenskej správy ciest zo dňa 27.02.2019. Kolaudačnému konaniu predchádzalo stavebné konanie, ktoré bolo ukončené rozhodnutím vydaným Okresným úradom Nitra, odborom starostlivosti o životné prostredie dňa 01.02.2018, kde je výslovne uvedené, že územné rozhodnutie sa nevyžaduje, pretože stavba je súčasťou prípravy územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii dňa 22.06.2015 pod číslom: 20801/2015-1000-35613 a osvedčenie o významnej investícii dňa 13.07.2015 pod číslom: 20801/2015-1000-33509. Podľa týchto osvedčení je stavba „Vybudovanie strategického parku“ (ktorej cieľom je zabezpečiť prípravu územia v súlade s § 1 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z. z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa prípravy významných investícií a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov) významnou investíciou a jej uskutočnenie je vo verejnom záujme podľa § 1 ods. 3 a § 2 vyššie citovaného zákona a zákona č. 50/1976 Zb.. Pozemky na realizáciu významnej investície o celkovej výmere 7.329.253 m² sa nachádzajú v katastrálnom území Č., X., W., E., Y. a E.. Týmto bola teda jednoznačne splnená prvá podmienka stanovená v ust. § 32 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov, kedy sa nevyžaduje vydanie územného rozhodnutia na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku. Druhou podmienkou, kedy sa nevyžaduje vydanie územného rozhodnutia je, že priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny. Žalobca v podanej žalobe tvrdil, že strategický park ako taký v územnom pláne mesta Nitra nie je obsiahnutý. V územnom pláne mesta Nitra sú uvedené čísla lokalít s funkčným využitím "priemyselný park sever" a termín "strategický park" sa v územnom pláne mesta Nitra neuvádza, pretože termín „strategický park“

bol zavedený do stavebného zákona s účinnosťou od 17.10.2015. Do zákona č. 175/1999 Z. z. bol termín „strategický park“ zavedený až s účinnosťou od 07.07.2015 zákonom č. 154/2015 Z. z. a z uvedených dôvodov potom termín „strategický park“ nie je zahrnutý v územnom pláne mesta Nitra, nakoľko dodatok č. 5 k VZN č. 3/2003 bol schválený mestským zastupiteľstvom mesta Nitra dňa 11.06.2015, kedy ešte uvedený termín nebol v našom právnom poriadku definovaný. Podmienkou pre postup podľa ust. § 32 ods. 2 stavebného zákona nie je „vymedzenie hranice strategického parku“, resp. „definovanie územia strategického parku“, ale, ako už bolo vyššie uvedené, podmienkou je, že priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia vyplýva z územného plánu obce a nie je v rozpore s umiestnením strategického parku, resp. s prípravou územia na realizáciu strategického parku a táto podmienka v danej veci bola splnená. V tejto súvislosti správny súd dodal, že predmetné stavebné objekty sa nachádzajú v k.ú. Y., pričom obec Lužianky má vlastný územný plán obce a v ňom je zahrnutý aj strategický park. V súvislosti s námietkou žalobcu, že stavebnému konaniu nepredchádzalo územné konanie a vydanie územného rozhodnutia, správny súd poukázal na ust. § 120 ods. 2 veta druhá stavebného zákona, v zmysle ktorého, ak sa územné rozhodnutie nevydáva, špeciálne stavebné úrady povolia stavbu alebo jej zmenu len na základe záväzného stanoviska miestne príslušného orgánu územného plánovania, ktorý overuje dodržanie zastavovacích podmienok určených územným plánom zóny alebo súlad s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je určené v územnom pláne obce. Z rozhodnutia zo dňa 01.02.2018 (stavebné povolenie pre vodné stavby), ktoré je súčasťou administratívneho spisu, vyplýva, že Ministerstvo životného prostredia SR vydalo záväzné stanovisko pod č. 2508/2018 zo dňa 15.01.2018, ako aj obec Lužianky vydala záväzné stanovisko pod č. 226-1/1/2017 zo dňa 27.01.2017, a tiež boli vydané iné stanoviská, na základe ktorých boli vodné stavby povolené. Obsah a rozsah týchto stanovisk v kolaudačnom konaní, v ktorom boli vydané obe žalobou napadnuté rozhodnutia nebolo možné skúmať, pretože stavebné konanie k predmetným vodným stavbám bolo právoplatne ukončené vydaním rozhodnutia OU-NR-OSZP3-2018/003860-11/F13 zo dňa 01.02.2018, ktorým boli navrhované vodné stavby povolené v zmysle ust. § 26 ods. 1 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách v spojení s ust. § 66 zákona č. 50/1976 Zb.. Toto rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím odvolacieho orgánu pod č. OU-NR-OOP3-2018/021070 zo dňa 18.04.2018 a obe rozhodnutia boli predmetom správnej žaloby, o ktorej sa viedlo konanie na tunajšom súde pod sp. zn. 11S/152/2018, čo znamená, že ich nemožno preskúmať v tomto konaní. V samotnom kolaudačnom konaní bolo stavebnému úradu predložené záväzné stanovisko Ministerstva životného prostredia zo dňa 30.4.2019 z ktorého vyplýva, že dokumentácia skutočného vyhotovenia stavby je z koncepcného hľadiska v súlade so zákonom o posudzovaní vplyvov, s rozhodnutiami vydanými MŽP SR podľa tohto zákona a ich relevantnými podmienkami. Ako nedôvodnú správny súd vyhodnotil i námietku žalobcu, že držiteľom osvedčenia bola spoločnosť MH Invest, s.r.o. a nie samotný stavebník, keď medzi spoločnosťou MH Invest, s.r.o. a stavebníkom došlo k zmluvnému postúpeniu práv a povinností vyplývajúcich jej zo stavebného povolenia.

18. K námietke, že strategický park nebol posudzovaný z hľadiska vplyvov na životné prostredie, konajúci súd dal do pozornosti žalobcu a zdôraznil, že citovaný zákon nepozná pojem strategický park, preto nie je možné viesť ani zisťovacie konanie v rámci tohto zákona, ktoré by sa týkalo strategického parku. Správny súd poukázal tiež na to, že danou otázkou sa vysporiadal správny súd v konaní vedenom pod sp. zn.: 26S/3/2016.

Pre konanie vo veci sp.zn. 11S/27/2020 bolo podstatné, že v čase vydania napádaného rozhodnutia existovalo právoplatné rozhodnutie zo dňa 04.11.2016 (ktorým príslušný správny orgán posudzoval navrhovanú činnosť „Automotive Nitra Project - Fáza 2“ v zmysle zákona č. 24/2006 Z.z.) a to, že už v čase vydania prvostupňového kolaudačného rozhodnutia bolo vydané aj záväzné stanovisko MŽP SR č. 25/2019-1.7/fr 23203/2019 zo dňa 30.04.2019, z ktorého vyplývalo, že dokumentácia skutočného vyhotovenia stavby je z koncepcného hľadiska v súlade so zákonom o posudzovaní vplyvov, s rozhodnutiami vydanými MŽP SR podľa tohto zákona a s ich relevantnými podmienkami. MŽP SR v rámci uvedeného stanoviska zo dňa 30.04.2019 poukázalo a nadviazalo na záverečné stanovisko zo dňa 04.11.2016 pre navrhovanú činnosť s názvom „Automotive Nitra Project - fáza 2“ podľa zákona o posudzovaní vplyvov. Z uvedeného vyplývalo, že predmetné objekty stavby „Príprava strategického parku Nitra - Fáza 2“ boli v rámci posudzovania podľa zákona o posudzovaní vplyvov obsiahnuté v navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - fáza 2“, vo vzťahu ku ktorej vydalo MŽP SR záverečné stanovisko z posudzovania navrhovanej činnosti. MŽP SR pritom vo vydanom záväznom stanovisku, ktorým boli správne orgány podľa § 140b ods. 1 stavebného zákona viazané, posudzovalo navrhovanú stavbu „Príprava strategického parku Nitra fáza 2“ v rozsahu stavebných objektov uvedených v žiadosti stavebníka.

19. Ako nedôvodnú súd vyhodnotil námietku žalobcu o povinnosti stavebného úradu prerušiť stavebné aj kolaudačné konanie do právoplatného skončenia konania vedeného pred Krajským súdom v Nitre pod sp. zn.: 26S/3/2016, keď otázka riešiacia sa v danom konaní nie je pre kolaudačné konanie otázkou prejudiciálnou, tiež ako nedôvodnú vyhodnotil námietku povinnosti stavebných úradov posúdiť zákonnosť rozhodnutí vydaných v zisťovacom konaní, nakoľko tieto sú predmetom samostatného súdneho konania. Ohľadom tvrdenej nezákonnosti administratívneho konania, keď stavebný úrad mal nezákonne upustiť od ústneho pojednávania správny súd zdôraznil, že predmetom prieskumu je kolaudačné rozhodnutie, v rámci ktorého sa uskutočnilo ústne konanie spojené s miestnym zisťovaním (ktorého sa žalobca i zúčastnil, pozn. súdu). Správny súd taktiež nepovažoval za dôvodnú námietku nerešpektovania § 33 ods. 2 správneho poriadku. Čo sa týkalo poslednej námietky žalobcu, že postupom správnych orgánov nebol naplnený účel Aarhuského dohovoru a že správne orgány sa s jeho relevantnými námietkami nevysporiadali, správny súd aj v uvedenom potvrdil správnosť postupu prvostupňového orgánu, ako aj žalovaného argumentujúci rozsudkom sp. zn. 8Sžo/89/2015 zo dňa 23. februára 2017, podľa ktorého zo žiadneho zákona SR ani Aarhuského dohovoru nevyplýva právny nárok občianskych združení a zainteresovanej verejnosť aby bolo ich pripomienkam vyhovené.

IV.

Argumentácia účastníkov v kasačnom konaní

20. Proti rozsudku správneho súdu podal v zákonnej lehote žalobca (ďalej aj sťažovateľ) kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP alternatívne navrhujúc, aby kasačný súd rozsudok správneho súdu č. kon. 11S/27/2020-326 zo dňa 26.04.2022 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby napadnutý rozsudok zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie.

21. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namietal:

A. Vecnú nepríslušnosť vo veci rozhodujúcich orgánov;

B. Nesprávne posúdenie aktívnej legitímácie sťažovateľa ako zainteresovanej verejnosti;

C. Nezákonnú aplikáciu § 32 ods.2 stavebného zákona s tým, že stavebnému konaniu malo predchádzať územné konanie;

D. Skutočnosť, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona č. 24/2006 Z.z. o posudzovaní vplyvov, v dôsledku čoho nemôžu byť legitímne povoľovacie konania na stavby resp. investície, ktoré sú realizované v predmetnom parku. Stavebný úrad spôsobil ujmu sťažovateľovi, keď porušil verejné právo na priaznivé životné prostredie podľa čl. 44 ods. 1 Ústavy SR tým, že strategický park Nitra nebol posudzovaný podľa § 140c ods. 6 stavebného zákona.

E. Nevysporiadanie sa správnym súdom s potrebou aplikácie Aarhuského dohovoru;

F. Nedostatočné vysporiadanie sa so vznesenou námietkou predpojatosti bývalého prednostu žalovaného R.. N. Z., W. s tým, že aj keď sa jedná o tzv. novoty v konaní, sťažovateľ tieto dôvody nemohol uplatniť v čase podania správnej žaloby, keďže v danom čase o nich nevedel;

G. Nezákonnosť procesu vydávania osvedčenia Ministerstva hospodárstva SR pre stavbu: „Vybudovanie strategického parku“ pod č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13.07.2015 a pod č. 2080/2015-1000-35613 zo dňa 22.07.2015;

H. Porušenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku, keď sťažovateľovi nebolo umožnené vyjadriť sa ku všetkým podkladom rozhodnutia v úradnom spise a navrhovať prípadné doplnenie podkladov rozhodnutia.

22. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že postup správneho súdu pri vydávaní napadnutého rozhodnutia považuje za zákonný a vecne správny a správny súd sa v napadnutom rozsudku detailne zaoberal všetkými žalobnými dôvodmi a námietkami žalobcu.

23. Účastník konania v 2/ rade vo svojom vyjadrení konštatoval, že správne súdne konanie, v ktorom bol vydaný kasačnou sťažnosťou napadnutý rozsudok netrpí žiadnymi vadami, ktoré by odôvodňovali podanie kasačnej sťažnosti podľa ust. § 440 SSP, Krajský súd v Nitre celú vec správne právne posúdil a žiadnym svojím procesným postupom neznemožnil žalobcovi uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces. Kasačná sťažnosť nespĺňa zákonné náležitosti kasačnej sťažnosti v zmysle požiadaviek príslušného procesného kódexu (Správneho súdneho poriadku) a aplikovateľnej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, keďže

je zmätočná a nie je riadne a dostatočne odôvodnená a navrhol ju preto ako neprípustnú odmietnuť podľa § 459 písm. e/ SSP. Pokiaľ sa však kasačný súd nestotožní s uvedeným posúdením, tak kasačnú sťažnosť navrhol ako nedôvodnú zamietnuť. Žalobca v kasačnej sťažnosti prakticky len opakuje niektoré argumenty z podanej žaloby, ku ktorým sa účastník konania v 2/ rade podrobne vyjadril, kasačnú sťažnosť navrhol ako nedôvodnú zamietnuť (§ 461 SSP) a v súlade s § 467 SSP a § 169 SSP si uplatnil plnú náhradu vzniknutých trov konania.

V.

Posúdenie kasačného súdu

24. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP najprv preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce dôvody jej odmietnutia. Po konštatovaní jej včasnosti, ako aj splnení ostatných podmienok konania, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

25. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti v prejednávanej veci bol rozsudok Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/27/2020-326 zo dňa 26. apríla 2022, ktorým súd zamietol žalobu sťažovateľa o preskúmanie rozhodnutia a postupu žalovaného, a preto primárne v medziach kasačnej sťažnosti Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci kasačného konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či kasačné námietky sťažovateľa sú spôsobilé spochybníť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu.

Kasačný súd na tomto mieste zdôrazňuje, že predmetom kolaudačného konania je skúmanie zo strany príslušného stavebného úradu najmä toho, či sa stavba uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom v stavebnom konaní a či sa dodržali zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny alebo podmienky určené v územnom rozhodnutí a v stavebnom povolení. Skúma, či skutočné zrealizovanie stavby alebo jej užívanie nebude ohrozovať verejný záujem, predovšetkým z hľadiska ochrany života a zdravia osôb, životného prostredia, bezpečnosti práce, technických zariadení. Pre kolaudačné konanie je taktiež typická koncentračná zásada (§ 80 ods. 1 a 2 stavebného zákona) a špecifikom tejto zásady je to, že účastníci konania môžu uplatniť námietky a stanoviská najneskôr pri ústnom pojednávaní, inak sa na ne neprihľadne. Zo skutkových okolností a spisového materiálu je zrejmé, že kolaudované stavby riešia v rámci objektu stavby „Príprava strategického parku Nitra Fáza 2“ odvádzanie zrážkových vôd zo spevnených parkovacích plôch cez kanalizačné vetvy a retenčné potrubie do potrubného rozvodu riešeného v rámci I. fázy výstavby, s následným prečerpávaním a čistením ORL, resp. ďalej vypúšťaním do recipientu rieky Nitra. Prvostupňový správny orgán v konaní nezistil rozpor s platnými stavebnými (vodoprávnymi) povoleniami vydanými príslušným úradom a stavbu posúdil ako vyhovujúcu technickým požiadavkám na výstavbu, pričom skutočným prevedením stavby a jej užívaním nevzhladol ohrozenie života a zdravia osôb, životného prostredia, ani záujmov spoločnosti. Na základe vykonaných skúšok a predložených dokladov vyplývajúcich zo spisového materiálu č. OU-NR_OSZP3_2019/018092-11/F13 a preukázateľného splnenia podmienok určených v právoplatnom stavebnom povolení pre predmetnú vodnú stavbu bolo podľa § 26 vodného zákona v súčinnosti s § 82 stavebného zákona vydané povolenie na uvedenie vodných stavieb do trvalého užívania.

26. Po oboznámení sa s rozsahom a dôvodmi kasačnej sťažnosti, po preskúmaní rozsudku správneho súdu a po oboznámení sa s obsahom pripojeného spisového materiálu kasačný súd nezistil žiaden dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku. Tieto závery spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním najvyšší správny súd stotožňuje v celom rozsahu a kasačnú sťažnosť žalobcu vyhodnotil ako nedôvodnú.

27. Kasačný súd najskôr skúmal naplnenie podmienky uvedenej v § 440 ods. 2 SSP, podľa ktorej dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g/ až i/ sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne

posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Uvedené ustanovenie vyžaduje, aby sťažovateľ v kasačnej sťažnosti priamo reagoval na právne posúdenie správneho súdu, čo sťažovateľ výslovne neurobil. Vzhľadom na to, že kasačnou sťažnosťou ale vecne reagoval na dôvody uvedené v rozhodnutí správneho súdu, kasačný súd kasačnú sťažnosť neodmietol podľa § 439 ods. 3 SSP, ale ju vecne preskúmal. Kasačný súd na tomto mieste zároveň konštatuje, že sťažovateľ svoje kasačné námietky nesmeroval proti samotnému kolaudačnému rozhodnutiu, ale týkali sa najmä jeho podkladových rozhodnutí, pričom v danej posudzovanej veci sa jedná o kolaudačné rozhodnutie, nadväzujúce na rozhodnutie o povolení stavby, ktoré bolo právoplatne skončené a už rozhodnuté aj kasačným súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 5Svk/25/2022.

28. Podľa § 464 ods. 1 SSP ak kasačný súd rozhoduje o kasačnej sťažnosti v obdobnej veci, ktorá už bola predmetom konania pred kasačným súdom, môže v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázať už len na obdobné rozhodnutie, ktorého prevzatú časť v odôvodnení uvedie. Kasačný súd k jednotlivým sťažnostným bodom uvádza:

A. Vecná nepríslušnosť vo veci rozhodujúcich orgánov

29. K právnomu posúdeniu sťažnostného bodu týkajúceho sa namietanej vecnej nepríslušnosti orgánov vo veci rozhodujúcich kasačný súd odkazuje (§ 464 ods. 1 SSP) na rozsudok tunajšieho súdu sp. 5Svk/15/2022 zo dňa 27.9.2023, týkajúceho sa rovnakého sťažovateľa v obdobnej veci „vodnej“ stavby, kde kasačný súd rovnako ako správny súd v tejto veci námietku sťažovateľa nepovažoval za opodstatnenú:

„... 43. Podľa § 117b stavebného zákona ak ide o uskutočnenie stavby diaľnice a rýchlostnej cesty alebo uskutočnenie stavby, ktorá je významnou investíciou podľa osobitného predpisu, vykonáva pôsobnosť stavebného úradu vo veciach územného konania a stavebného konania obvodný úrad v sídle kraja. Následne § 120 stavebného zákona upravuje tzv. špeciálne stavebné úrady, ktoré okrem iných rozhodujú aj o stavbách pozemných komunikácií ...

44. Ustanovenie § 117 a nasl. stavebného zákona (aj ustanovenie § 117b) upravujú všeobecnú vecnú príslušnosť úradov na rozhodovanie v stavebnom konaní, pričom ustanovenie § 117b stavebného zákona je potrebné považovať za špeciálnu úpravu k všeobecnému ustanoveniu § 117 stavebného zákona z dôvodu verejného významu takéhoto druhu stavieb.

45. Naopak, ustanovenie § 120 stavebného zákona je ustanovením špeciálnym ku všetkým predchádzajúcim ustanoveniam (§ 117 až § 119 stavebného zákona), a to z dôvodu kauzálnej príslušnosti jednotlivých špeciálnych stavebných úradov rozhodujúcich o stavbách v oblastiach špecializovanej štátnej správy. Táto kauzálna príslušnosť má teda prednosť aj pred výnimkou ustanovenou v § 117b stavebného zákona, a preto správne orgány rozhodujúce v prejednávanej veci postupovali správne, keď svoju príslušnosť odvodili z ustanovenia § 61 vodného zákona. Z toho dôvodu správny súd správne ustálil, že príslušným konať v prvom stupni Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie.

46. Čo sa týka odvolacieho orgánu, t.j. žalovaného, jeho pôsobnosť je daná § 118 stavebného zákona, podľa ktorého vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni koná obec ako stavebný úrad, vykonáva štátnu správu v druhom stupni krajský stavebný úrad. Vzhľadom na znenie § 9 ods. 14 zákona č. 180/2013 Z. z. kasačný súd uzatvára, že nakoľko krajské stavebné úrady boli zrušené, ich právomoc prešla na okresné úrady v sídle kraja, t.j. v predmetnej veci na žalovaného, a teda uvedená námietka je nedôvodná.

47. Kasačný súd poukazuje aj na znenie rozsudkov kasačného súdu sp. zn. 6Sžk/27/2021 zo dňa 25. októbra 2022 a sp. zn. 3Svk/36/2022 zo dňa 31. mája 2023 týkajúcich sa rovnakého sťažovateľa v obdobnej veci.“

Sťažnostná námietka je preto nedôvodná.

B. Nesprávne posúdenie aktívnej žalobnej legitímácie sťažovateľa

30. K právnomu posúdeniu sťažnostného bodu týkajúceho sa nesprávneho právneho posúdenia žalobnej legitímácie sťažovateľa kasačný súd odkazuje (§ 464 ods. 1 SSP) na rozsudok tunajšieho súdu sp. zn. 5Svk/15/2022 ako i na znenie rozsudku kasačného súdu sp. zn. 5Svk/15/2021 zo dňa 26. apríla 2022, týkajúceho sa rovnakého sťažovateľa v obdobnej veci, kde kasačný súd rovnako ako správny súd posúdil postavenie sťažovateľa ako zainteresovanej verejnosti v zmysle § 178 ods. 3 SSP v spojení s § 442 ods. 1 SSP:

„51. Námietskú týkajúcu sa aktívnej žalobnej legitímácie sťažovateľa vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodnú. Tak ako krajský súd, ani kasačný súd nemá z tvrdení sťažovateľa nijako preukázané, že by bol ako fyzická osoba dotknutý stavebným povolením na svojich právach a právom chránených záujmoch tak, ako to predpokladá § 178 ods. 1 SSP. Iné závery nevyplývajú ani z predloženého administratívneho spisu či už z obsahu správnej žaloby alebo kasačnej sťažnosti. V nej sťažovateľ iba stroho konštatuje, že sa cíti byť účastníkom konania odvodzujúc svoje postavenie údajným vlastníctvom priamo susediacich pozemkov. Takéto tvrdenia bez ďalšieho nemohli zvrátiť závery krajského súdu, ktorý vyčerpávajúco odôvodnil postavenie sťažovateľa vyplývajúce zo zákona č. 24/2006 Z. z. ktoré považuje kasačný súd za vecne správne a nevidí dôvod, aby sa od neho odchyľil a posúdil ho v zmysle sťažovateľom prezentovaných záverov.“

52. Kasačný súd len okrajovo dodáva, že si je vedomý predchádzajúcej rozhodovacej praxe, kedy správne súdy výnimočne priznávali aktívnu žalobnú legitímáciu aj účastníkom administratívneho konania, ktorí neboli vydaním rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy ukrátení na svojich subjektívnych právach (napríklad v súvislosti s rozhodnutiami o zastavení konania z dôvodu, že skutok, o ktorom sa koná, nie je priestupkom), no išlo o špecifické prípady týkajúce sa výlučne priestupkových konaní, čo nie je predmetný prípad a takýto prístup k aplikácii § 178 ods. 1 SSP teda neprichádza do úvahy.“

Sťažnostná námietka je preto nedôvodná.

C. Nezákonná aplikácia § 32 ods.2 stavebného zákona

31. Vo vzťahu k aplikácii § 32 ods. 2 stavebného zákona, keď podľa § 32 ods. 2 stavebného zákona územné rozhodnutie sa nevyžaduje na umiestnenie strategického parku a na prípravu územia na realizáciu strategického parku, na ktoré bolo vydané osvedčenie o významnej investícii podľa osobitného predpisu, ak priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia, ktoré nie je v rozpore s ich umiestnením, vyplýva z územného plánu obce alebo z územného plánu zóny kasačný súd uvádza, že s predmetnou otázkou sa už vysporiadal správny i kasačný súd v rámci posudzovania a rozhodovania vo veci vydania stavebného povolenia k predmetným stavbám, vedeným pred Krajským súdom v Nitre pod sp. zn.: 11S/ 152/2018 a pred kasačným súdom vedeným pod sp. zn. 5Svk/25/2022. V súlade s § 464 ods. 1 SSP aj na tomto mieste poukazuje kasačný súd na svoj skorší rozsudok sp. zn. 1Sžk/44/2020 zo dňa 30. novembra 2022, v ktorom sa už vysporiadal s obsahovo rovnakými sťažnostnými bodmi:

„31. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti namieta, že podľa výnimky ustanovenej v § 32 ods. 2 (nevyžadovanie územného rozhodnutia) stavebného zákona možno postupovať len vtedy, keď územný plán obce/zóny dostatočne podrobne reguluje územie, kde má byť strategický park umiestnený.

32. Z právneho rozboru § 32 ods. 2 stavebného zákona podľa kasačného súdu vyplýva, že na umiestnenie strategického parku sa nevyžaduje územné rozhodnutie ak (splnenie podmienok) priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia nie je v rozpore s ich umiestnením a (kumulatívne) vyplýva z územného plánu obce alebo (alternatívne) z územného plánu zóny.

33. Kasačný súd sa v súvislosti s touto námietkou v plnom rozsahu stotožňuje so závermi správneho súdu a tiež odkazuje na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sžk 26/2020 zo dňa 28. septembra 2022, týkajúci sa rovnakých účastníkov konania v obdobnej právnej veci, v ktorom kasačný súd uviedol: „... Toto ustanovenie však podľa kasačného súdu nevyžaduje, aby pre umiestňovaný strategický park existovalo v územnom pláne obce/zóny podrobne ustanovené priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie územia. Zákonným predpokladom, ktorý z citovaného ustanovenia vyplýva, je len absencia rozporu umiestnenia strategického parku s priestorovým usporiadaním územia a funkčným využívaním územia, ktoré je v územnom pláne ustanovené. Sťažovateľovi sa nepodarilo preukázať, že umiestnenie strategického parku, v ktorom mali byť povolené stavby postavené (opätovne súd zdôrazňuje, že sám sťažovateľ v žalobe tieto projekty nerozlišoval), bolo v rozpore s relevantnými časťami územného plánu. Sťažovateľ poukazoval na poznámku z textovej časti a legendu z grafického výkresu, ktoré podmieňujú priemyselnú výrobu či priemyselný park (vo forme rezervovanej funkcie) riešením územnoplánovacej dokumentácie na úrovni zóny. Tieto state zvažoval a citoval v napadnutom rozsudku aj správny súd. Kasačný súd sa však v súlade s vyššie uvedeným domnieva, že pre aplikáciu § 32 ods. 2 stavebného zákona sa nevyžaduje, aby územný plán priamo podrobne riešil umiestnenie strategického parku. Podstatné je, že z územného plánu nevyplýva také priestorové usporiadanie územia a funkčné využívanie dotknutého územia, s ktorým by bol strategický (priemyselný) park v rozpore - napríklad rekreačná funkcia, bytová výstavba a pod. Preto sa dá povedať, že výslovná rámcová rezervácia územia na priemyselnú výrobu (hoci

podmienená ďalšou dokumentáciou) v územnom pláne Mesta Nitra v podstate prevyšuje požiadavky stavebného zákona na absenciu rozporu s územným plánom, ak pri nesplnení podmienky uvedenej v poznámke/legende nie je územie určené na iný účel. Kasačný súd tiež poznamenáva, že jeho úlohou v tomto konaní nebolo preskúmať, či boli splnené všetky zákonné požiadavky na vydanie preskúmaného rozhodnutia alebo samostatne vyhľadávať nesprávnosti napadnutého rozsudku, ale len vyhodnotiť dôvodnosť sťažovateľom uplatnených a prípustných sťažnostných bodov.“

34. K uvedenému kasačný súd navyše dodáva, že hoci územné ako aj stavebné konanie každé plní svoj vlastný účel, platia pre nich rovnaké zásady správneho konania, ktoré nie je možné ani z dôvodu rozdielného predmetu posudzovania ignorovať. V zmysle § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok; ďalej len „Správny poriadok“) „správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi“ (zásada legality). Zároveň podľa § 46 Správneho poriadku „rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.“ V súlade so zásadou legality je teda povinnosťou správnych orgánov postupovať v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi, pričom podľa právnej teórie inými právnymi predpismi sa nepochybne rozumejú aj všeobecne záväzné nariadenia obcí a samosprávnych krajov (POTÁŠCH, P.; HAŠANOVÁ, J.; VALLOVÁ, J.; MILUČKÝ, J.; MEDŽOVÁ, D.: Správny poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2019, str. 379).

35. Zmysel procesného rozčlenenia územného a stavebného konania nespočíva v tom, že by sa v nich riešené otázky nemohli prelínať alebo že by v nich platili iné zásady. Naopak, vylúčenie niektorých stavieb z rozhodovania o umiestnení stavby práve naopak, podľa kasačného súdu, prenáša povinnosti správneho orgánu z územného konania (napr. zohľadnenie územného plánu) priamo do stavebného konania. Z uvedeného vyplýva, že účastník konania, teda ani sťažovateľ, nie je na svojich právach vylúčením územného konania ukrátený, keďže zásada legality rovnako platí v stavebnom ako aj územnom konaní.

36. Kasačný súd preto v tejto časti námietok sťažovateľa nezistil, že by správny súd vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Námietky sťažovateľa v tomto smere považoval za nedôvodné.

37. Na doplnenie kasačný súd odkazuje aj na argumentáciu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky v rozsudkoch napr. sp. zn. 10Sžk/40/2020 a sp. zn. 5Svk/15/2021, ktorá je identická s vyššie uvedenou argumentáciou a túto aj za „logickú a vychádzajúcu z ústavne akceptovateľného výkladu a aplikácie príslušných ustanovení stavebného zákona“ označil Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. IV. ÚS 487/2022 zo dňa 27. septembra 2022.“

Kasačný súd tiež poukazuje aj na svoje ďalšie rozhodnutia, v ktorých sa s predmetnou námietkou vysporiadal rovnakým spôsobom. Konkrétne ide o rozsudky Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 8Sžk/30/2019 zo dňa 30. novembra 2022 a sp. zn. 6Sžk/17/2020 zo dňa 30. novembra 2022, 3Svk/36/2022 zo dňa 31. mája 2023.

Sťažnostná námietka je preto nedôvodná.

32. Čo sa týka sťažovateľom namietanej definície pojmu významná investícia, aj uvedenou námietkou sa kasačný súd už zaoberal v obdobnej veci sťažovateľa, preto v tejto veci kasačný súd iba poukazuje (§ 464 ods. 1 SSP) na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7Svk/13/2022 zo dňa 31. mája 2023, s ktorého závermi sa plne stotožňuje aj v tu prerokovanej veci:

„15. Podľa zákona č. 175/1999 Z. z. je významnou investíciou stavba, ktorá spĺňa náležitosti podľa § 1 ods. 2 alebo 3 tohto zákona. Podľa § 1 ods. 2 písm. c), ale aj § 1 ods. 3 písm. a/ alebo b/ cit. zák. však stavba môže byť významnou investíciou v zmysle zákona len vtedy, ak o nej vláda rozhodla, že jej uskutočnenie je vo verejnom záujme. Toto rozhodnutie vlády sa navonok podľa § 3 cit. zák. preukazuje osvedčením o významnej investícii, ktoré vydáva ministerstvo hospodárstva potom, čo vláda schválila, že táto investícia je vo verejnom záujme. Podľa § 3 ods. 3 písm. b/, c/ a d/ cit. zák. osvedčenie obsahuje okrem iného identifikačné údaje držiteľa (teda podniku, ktorý významnú investíciu zabezpečuje, porov. § 1 ods. 9 cit. zák.), identifikačné údaje podnikového pozemku a opis stavby, ktorá má stáť na tomto pozemku. Podľa § 1 ods. 3 písm. b/ cit. zák. pritom významnou investíciou môže byť aj stavba, ktorej uskutočnenie je nevyhnutné na zabezpečenie prípravy územia na realizáciu strategického parku, teda na činnosti vymedzené v § 1 ods. 12 cit. zák. (usporiadanie vlastníckych vzťahov, výstavba alebo pokračovanie výstavby pozemných komunikácií, výstavba alebo pokračovanie výstavby dráhy alebo jej súčasti, výstavba alebo pokračovanie výstavby súvisiacich a doplnkových stavieb a zariadení, iné obdobné prípravné činnosti). Takúto významnú investíciu však môže vykonávať len podnik so 100 % majetkovou účasťou štátu.“

16. Tunajší súd už vo svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že pre posúdenie toho, či stavba je alebo nie je významnou investíciou, je rozhodujúci obsah samotného osvedčenia. V prerokúvanej veci ministerstvo hospodárstva vydalo ďalšiemu účastníkovi v 2. rade, ktorý podnikom do 100 % majetkovou účasťou štátu, osvedčenie, v ktorom ako významnú investíciu označilo stavbu „Vybudovanie strategického parku“. Zároveň toto osvedčenie bližšie vymedzuje, že cieľom investície je zabezpečiť prípravu územia v zmysle cit. § 1 ods. 12 zákona č. 175/1999 Z. z., teda činnosti, ktoré sú vymedzené v tomto ustanovení. Významnou investíciou podľa tohto osvedčenia tak sú len stavby slúžiace príprave územia budúceho strategického parku. Pojem prípravné práce však nemožno zamieňať so samotným pojmom strategický park, ktorým podľa § 1 ods. 11 cit. zák. je súhrn pozemkov o výmere najmenej 250 ha a stavieb, ktoré sú potrebné na realizáciu investícií v oblasti priemyselnej výroby, služieb a činnosti v oblasti výskumu a vývoja. Kým teda strategický park tvoria všetky priemyselné, obchodné a iné podobné objekty vrátane stavieb pomocnej a podpornej infraštruktúry (komunikácie, inžinierske siete a pod.), tak príprava územia pre tento park už nezahŕňa samotné priemyselné a obchodné objekty jednotlivých spoločností, ktoré ich v tomto parku umiestnia (porov. rozsudok tun. súdu sp. zn. 5 Svk 1/2021).

17. Ako už bolo uvedené, v prerokúvanej veci je podľa osvedčenia z 13. a 22. júla 2015 a súvisiacich uznesení vlády významnou investíciou len príprava územia (vybudovanie) strategického parku. Je pochopiteľné, že strategický park sa nepripravuje a nebuduje len preto, aby bol, ale by sa doň prilákali investori, ktorí v ňom vybudujú svoje stavby na účely svojich investícií v oblasti priemyselnej výroby, služieb, výskumu a vývoja v zmysle § 1 ods. 11 písm. b/ zákona č. 175/1999 Z. z. Takto budované objekty (stavby) však nie sú významnými investíciami len preto, že sa majú stať súčasťou strategického parku, ktorého príprava takouto významnou investíciou je.

Sťažnostná námietka je preto nedôvodná.

D. Absencia zisťovacieho konania navrhovaných činností a strategického parku podľa zákona č. 24/2006 Z.z., porušenie čl. 44 ods. 1 Ústavy SR

33. Vo vzťahu ku kasačnej námietke, ktorá spočívala v povinnosti zisťovacieho konania podľa zákona o posudzovaní vplyvov kasačný súd uvádza, že správny súd správne konštatoval, že pre konanie vo veci bolo podstatné, že v čase vydania napádaného rozhodnutia existovalo právoplatné rozhodnutie zo dňa 04.11.2016 (ktorým príslušný správny orgán posudzoval navrhovanú činnosť „Automotive Nitra Project - Fáza 2“ v zmysle zákona č. 24/2006 Z.z.) a to, že v čase vydania prvostupňového kolaudačného rozhodnutia bolo vydané aj záväzné stanovisko MŽP SR č. 25/2019-1.7/ fr 23203/2019 zo dňa 30.04.2019, z ktorého vyplývalo, že dokumentácia skutočného vyhotovenia stavby je z koncepcného hľadiska v súlade so zákonom o posudzovaní vplyvov, s rozhodnutiami vydanými MŽP SR podľa tohto zákona a s ich relevantnými podmienkami. Ministerstvo životného prostredia SR v rámci uvedeného stanoviska zo dňa 30.04.2019 poukázalo a nadviazalo na záverečné stanovisko zo dňa 04.11.2016 pre navrhovanú činnosť s názvom „Automotive Nitra Project - fáza 2“ podľa zákona o posudzovaní vplyvov, z čoho vyplynulo, že predmetné objekty stavby „Príprava strategického parku Nitra - Fáza 2“ boli v rámci posudzovania podľa zákona o posudzovaní vplyvov obsiahnuté v navrhovanej činnosti „Automotive Nitra Project - fáza 2“, vo vzťahu ku ktorej vydalo MŽP SR záverečné stanovisko z posudzovania navrhovanej činnosti. MŽP SR pritom vo vydanom záväznom stanovisku, ktorým boli správne orgány podľa § 140b ods. 1 stavebného zákona viazané, posudzovalo navrhovanú stavbu „Príprava strategického parku Nitra fáza 2“ v rozsahu stavebných objektov uvedených v žiadosti stavebníka.

34. Zákon o posudzovaní vplyvov nepozná pojem „strategický park“, preto posudzovanie týchto činností je zaraďované práve pod činnosť uvedenú v prílohe č. 8 zákona o posudzovaní vplyvov, kapitole č. 9 Infraštruktúra - položka č. 15 Projekty budovania priemyselných zón, vrátane priemyselných parkov. Argumenty sťažovateľa, keď tvrdil, že strategický park neprešiel zisťovacím konaním sa preto nezakladajú na pravde a kasačný súd ich rovnako ako správny súd vyhodnotil ako nedôvodné. Rovnako tak námietku, že stavebný úrad spôsobil ujmu v konaní sťažovateľovi a porušil tak čl. 44 ods. 1 Ústavy SR vyhodnotil ako nedôvodnú. Kasačný súd opätovne poukazuje (§ 464 ods. 1 SSP) aj na svoje ďalšie rozhodnutia, v ktorých sa s predmetnou námietkou vysporiadal rovnakým spôsobom. Konkrétne ide o rozsudky Najvyššieho správneho súdu sp. zn. 1Sžk/44/2020 zo dňa 30. novembra 2022, sp. zn. 8Sžk/30/2019 zo dňa 30. novembra 2022 a sp. zn. 6Sžk/17/2020 zo dňa 30. novembra 2022. V obdobnej veci totožného sťažovateľa konania, podobného skutkového aj právneho vzťahu a s totožnými

sťažnosťami námietkami v rozsudku sp. zn. 1Sžk/48/2020 zo dňa 16.02.2022 správny súd k danej námietke uviedol:

„46. K námietke sťažovateľa, že v rámci strategického parku neprebehlo zisťovacie konanie podľa zákona č. 24/2006 Z.z., najvyšší správny súd dodáva, že námietky sťažovateľa nesmerovali priamo proti rozhodnutiu žalovaného o stavebnom povolení, ale sa týkali iných rozhodnutí orgánov verejnej správy.

47. Ohľadom uvedeného dáva kasačný súd do pozornosti, že cieľom zisťovacieho konania je zistiť, či určitá navrhovaná činnosť alebo jej zmena majú alebo nemajú byť predmetom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie - teda konania končiaceho vydaním záverečného stanoviska. Príslušný orgán na záver konania vydá rozhodnutie zo zisťovacieho konania, v ktorom konštatuje, či sa daná navrhovaná činnosť alebo zmena činnosti budú posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z.z. alebo nie. Je však potrebné zdôrazniť, že v danom prípade predmetom konania nie je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí o posudzovaní vplyvov predmetného strategického parku na životné prostredie.“

Kasačný súd ako nedôvodnú vyhodnotil i námietku sťažovateľa, že svojou činnosťou stavebný úrad porušil čl. 44 ods.1 Ústavy SR.

Sťažnostná námietka je preto nedôvodná.

E. Nevysporiadanie sa správneho súdu s potrebou aplikácie Aarhuského dohovoru

35. Ohľadom tvrdenia, že správny súd sa nesprávne a nedostatočne vysporiadal s potrebou aplikácie Aarhuského dohovoru, ako medzinárodnej zmluvy, ktorá má prednosť pred zákonmi, v tejto súvislosti v kasačnej sťažnosti síce poukazoval na znenie a výklad čl. 9 ods. 3 tohto dohovoru, avšak (tak ako i v správnej žalobe) konkrétne skutočnosti, z ktorých vyvodzoval možné porušenie práva na prístup k informáciám, účasti na rozhodovacom procese, či prístupu k spravodlivosti nekonkretizoval a relevantným spôsobom nezdôvodnil a ani nešpecifikoval, v čom spočíva. Vzhľadom na to, že ide len o formálnu konštaláciu, kasačný súd nevzhladol dôvodnosť tejto námietky a rovnako nevidel dôvod na to, aby sa ňou ďalej zaoberal. Na uvedené námietky dal odpoveď správny súd v odôvodnení napadnutého rozsudku (bod 45.) s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžo/89/2015 z 23.02.2017, pričom s jeho závermi sa kasačný súd v plnej miere stotožňuje.

Sťažnostná námietka je preto nedôvodná.

F. Nedostatočné vysporiadanie sa s vznesenou námietkou predpojatosti bývalého prednostu žalovaného R.. N. Z., W.

36. Čo sa namietanej zaujatosti bývalého prednostu žalovaného - R.. N. Z. W. týka, kasačný súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Svk/25/2022 zo dňa 27. apríla 2023, vydané v stavebnom konaní k totožným vodným stavbám, s ktorého závermi sa kasačný plne stotožňuje:

41. Sťažovateľ taktiež v kasačnej sťažnosti rozsiahol popisovať ďalšie jemu známe skutočnosti týkajúce sa osoby R.. N. Z. W., ktoré mali nasvedčovať jeho predpojatosti, a mali tak zakladať nezákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia aj s poukazom na to, že vo veci rozhodoval orgán, ktorý na to nebol oprávnený. V tejto spojitosti kasačný súd poukazuje na to, že otázkou, či vo veci (z hľadiska určenia vecnej príslušnosti) rozhodol orgán na to oprávnený sa správny súd v odôvodnení svojho rozsudku vysporiadal, keď opierajúc sa o príslušnú právnu úpravu (§ 5 správneho poriadku, § 61 vodného zákona, § 4 ods. 1 zákona č. 525/2003 Z. z. a § 4 ods. 2 písm. b/ zákona č. 180/2013 Z. z.) zrozumiteľne zdôvodnil, že Okresný úrad Nitra, odbor starostlivosti o životné prostredie, oddelenie ochrany prírody a vybraných zložiek životného prostredia v predmetnej veci, t. j. vo vodoprávnom konaní rozhodol ako príslušný správny orgán prvého stupňa. Sťažovateľ napokon uvedené právne závery krajského súdu v kasačnej sťažnosti ani nenamietal. Oprávnenosť správneho orgánu rozhodovať vo veci stavebného povolenia tak spochybňoval výlučne s poukazom na zaujatosť prednostu Okresného úradu Nitra v sídle kraja R.. N. Z. W., ktorý sa mal následne stať prokuristom v spoločnosti MH Invest, s.r.o.. Kasačný súd v prvom rade poukazuje na to, že uvedenou námietkou by sa bolo možné vecne zaoberať len v prípade jej podania v lehote na podanie správnej žaloby. Napokon sťažovateľ nielenže túto námietku neuplatnil v stanovenej lehote pred správnym súdom, ale z obsahu administratívneho spisu nevyplývalo, že by ju vzniesol pred samotnými správnymi orgánmi rozhodujúcimi vo veci. Dôvodnosťou predmetnej námietky sa preto správne orgány nemohli zaoberať a rovnako ju nebolo možné právne posúdiť v rámci súdneho prieskumu napadnutého rozhodnutia. Uvedené úzko súvisí s prísrou koncentráciou konania, ktorá sa v správnom súdnictve uplatňuje, a ktorá vyplýva z § 62 a § 183 S.s.p., ktoré striktné ustanovujú, že žalobca môže meniť rozsah a dôvody žaloby, rozšíriť alebo doplniť ju o ďalší žalobný návrh alebo o ďalšie žalobné body len v lehote ustanovenej na podanie žaloby, ktorá bola pre sťažovateľa ako

zainteresovanú verejnosť dva mesiace odo dňa nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného. Preto pokiaľ sťažovateľ po uplynutí lehoty na podanie správnej žaloby rozšíril alebo doplnil žalobu, na obsah takéhoto podania krajský súd nebol povinný prihliadnuť a to aj z dôvodu, že nejde o výnimky vymedzené v § 134 ods. 2 S.s.p. Napriek tomu však krajský súd aj s poukazom na § 2 ods. 3 zákona č. 180/2013 Z. z. správne vyhodnotil, že na vydaní rozhodnutia prednosta okresného úradu neparticipoval, keďže rozhodovacia činnosť je zákonom zverená príslušnému odboru okresného úradu, ktorého vedúci administratívne rozhodnutie aj podpísal. Argumentácia sťažovateľa o zaangažovanosti prednostu okresného úradu na rozhodovacom procese aj s ohľadom na to, že ním uvádzané skutočnosti mali nastať až po vydaní administratívneho rozhodnutia preto nemohla obstáť.“
Sťažnostná námietka je preto nedôvodná.

G. Nezákonnosť procesu vydávania osvedčenia Ministerstva hospodárstva SR pre stavbu: „Vybudovanie strategického parku“ pod č. 20801/2015-1000-33509 zo dňa 13.07.2015 a pod č. 2080/2015-1000-35613 zo dňa 22.07.2015.

37. Aj uvedenú námietku kasačný súd vyhodnotil ako nedôvodnú s poukazom na to, že nie je možné, aby súd v predmetnej veci posudzoval zákonnosť iných rozhodnutí, ktoré boli záväzné pre rozhodnutia vydané v stavebnom konaní, a to i s odkazom na § 27 ods. 1 SSP, keď proces vydávania rozhodnutí a samotné rozhodnutia vydané v iných konaniach je rovnako možné preskúmať správnym súdom v samostatnom konaní.

H. Porušenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku

38. Sťažovateľ opakovane namieta porušenie § 33 ods. 2 Správneho poriadku, na ktorú námietku dal sťažovateľovi odpoveď správny súd v bode 44 odôvodnenia napadnutého rozsudku, pričom po preskúmaní administratívneho spisu sa so závermi správneho súdu kasačný súd stotožňuje. Účastníci konania a zúčastnené osoby boli o možnosti vyjadriť sa k podkladom zo strany správneho orgánu prvého stupňa oboznámení a to v oznámení o začatí kolaudačného konania a pozvania na ústne pojednávanie a miestne šetrenie. Sťažovateľ námietky v rámci kolaudačného konania podal a správny orgán sa s nimi vysporiadal a preto ani kasačný súd zásah do subjektívnych práv sťažovateľa nezistil. Sťažnostná námietka je preto taktiež nedôvodná.

VI.

Záver

39. Správny súd sa v rozhodnutí riadne vysporiadal so všetkými pre vec zásadnými námietkami a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku, riešenie ktorej by zostalo na kasačnom súde, a preto námietky uvedené v kasačnej sťažnosti vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodné, nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia správneho súdu. S poukazom na vyššie uvedené kasačný súd kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

40. O náhrade trov účastníkov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v kasačnom konaní nemal úspech, ich náhradu podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP nepriznal a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP). Ďalšiemu účastníkovi a pribratým účastníkom konania súd náhradu trov kasačného konania podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 169 SSP nepriznal, nakoľko im v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by im trovy kasačného konania vznikli a zároveň kasačný nevhliadol v konaní dôvody hodné osobitného zreteľa zdôvodňujúce priznanie im práva na náhradu ďalších trov konania.

41. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.